

P-iekske

Chiro Mandelburcht

Oktober 2002

Webpage: www.mandelburcht.shorturl.com

Email: chiromandelburcht@hotmail.com

Zeon PDF Driver Trial
www.zeon.com.tw

Woordje van de redactie

Hallo lezers,

Is het omdat ons woordje het belangrijkste is van dit hele p-iekske dat wij voorin staan? Of komt het doordat ons woordje het meeste zinvolle is wat je in dit boekje zal aantreffen? Niets van dit alles. Het komt enkel doordat de leuze "bescheidenheid siert" ons niet echt gekend is. Vandaar dat we voor onze eigen bijdrage een mooi plaatsje reserveren.

Meestal begint een nieuwe redactie ook altijd met enkele vernieuwingen door te voeren. Daar doen we niet aan mee. Never change a winning team. De enige grote verandering die we misschien hebben doorgevoerd is om het p-iekske in het vervolg recto-verso te laten kopiëren. Kwestie van het milieu wat te sparen.

Het p-iekske volgt dus nog steeds het vertrouwde recept. Het begint met een woordje van het hoofd en de volwassen begeleiding. Het boekje wordt verder aangedikt met enkele verslagjes over het voorbije kamp. Hier en daar kan je zelfs wat nuttige informatie vinden! Geweldig! Op deze manier proberen we om het p-iekske voor iedereen interessant te laten zijn. Leden kunnen nog eens herinneringen ophalen bij het lezen van de artikeltjes. Ouders weten nu ook wat hun spruiten op kamp zoal uitspoken, als ze dat al niet wisten. Dit boekje is dan ook een soort bindmiddel tussen leden, ouders, leiding en VB's.

Het p-iekske blijft dus min of meer wat het al altijd is geweest. Hebben wij dan als redactie geen enkele speciale doelstelling dit jaar? Jawel, we zouden graag zo'n groot mogelijk lezerspubliek bereiken. En daar kunnen jullie ons bij helpen, door zoveel mogelijk maatjes mee te brengen naar de chiro of als ouder door een beetje reclame te maken voor ons.

De redactie dankt je hiervoor en wenst je nog veel leesplezier met het eerste p-iekske van het nieuwe werkjaar.

Meggy en Bas

Woordje van het hoofd

Beste,

Dit jaar is een speciaal jaar voor zowel de jongens en de meisjes in de chiro. Dit jaar is namelijk het eerste jaar dat we een gemengde chiro zijn. Er is heel wat voorbereiding voorafgegaan aan deze samensmelting. Heel wat mensen werd naar hun mening gevraagd over deze vernieuwing binnen de chiro, ook u als ouder kwam aan bod. We waren blij om telkens te mogen vernemen dat iedereen het een goed idee vond. Leiding, kookploeg, volwassen begeiding, pastoor, ouders, leden, jeugdraad en gemeente staan als één persoon achter de samensmelting. We denken allemaal in dezelfde richting en hebben allen dezelfde verwachtingen. Dat is heel belangrijk en noodzakelijk voor het chirogebeuren. Niettegenstaande alles vlotjes is verlopen, waren we op startdag toch een beetje nerveus. Het was de eerste startdag van een gemengd chiro Mandelburcht. Niemand wist hoeveel leden zouden opdagen. Zouden we er veel verliezen? Zouden er veel nieuwe zijn? We waren al snel opgelucht toen we zagen dat er een talrijke opkomst was. Maar toen bleek dat de jongens en meisjes totaal geen probleem hadden met gemengde activiteiten, toen wisten we dat het goed zat. De samensmelting is concreet en het verloopt goed.

Het is dit jaar ook een speciaal jaar omdat we reeds 40 jaar bestaan. Dit zal zeker gevierd worden. U zal nog verdere info krijgen omtrent dit feestweekend, dat waarschijnlijk in maart zal doorgaan.

Ik verwelkom graag de nieuwe leiding in de chiro en hoop dat ze veel plezier mogen beleven met de leden en medeleiding. Aangezien wij heel toffe mensen zijn, zie ik daar geen problemen in.

Ook wil ik iedereen bedanken die de gemengde chiro een kans geeft. Het is belangrijk voor de leiding om te weten dat er mensen zijn die in ons geloven en ons willen steunen.

Verder wens ik je veel leesgenot.

Bridge

Woordje van de Volwassen Begeleiding

Beste chirovrienden,

Zoals u al weet zijn chiro Mandelburcht en chiro Ingelburcht samengesmolten tot één chirogroep. Het samengaan van twee groepen kan je vergelijken met een huwelijk tussen twee personen.

Net als in een huwelijk waar er iedere dag moet gewerkt worden aan de verstandhouding, is dat ook zo als twee groepen samengaan. Het is niet zo vanzelfsprekend dat als er twee chiro's samensmelten iedereen zich onmiddellijk thuis voelt in de nieuwe groep. Immers iedere chiro heeft zijn eigenheden, zijn manier van werken, van omgaan met de kinderen, van omgaan met afspraken, enz...

Door het samengaan moeten de verschillen in elkaar gepast worden, nieuwe afspraken gemaakt, wat niet in een twee drie kan worden verwezenlijkt. Het is zo dat er tijd en inspanning nodig zal zijn om de goede verstandhouding, goede samenwerking te vinden, dit zoals het ook in een huwelijk is.

Maar ik ben ervan overtuigd dat met de inzet van iedereen, zowel leiding, ouders, leden, VB's, enz..., het moet lukken. Is het niet in de eerste maanden, dan zal het zeker gebeuren na een wat langere periode van samenwerking.

Ik ben er ook van overtuigd dat wij als ouders, de leiding de kans zullen geven om hun te bewijzen in die aangegane beslissing om samen te smelten.

Verder wens ik de leiding en de leden nog veel plezier, veel gezellige namiddagen toe.

Namens de Volwassen Begeleiding,

Jan Defreyne

Voorstelling van de leidingsploeg

Speelclub

- **Vicky**

Vicky is het eerste jaar leidster, maar was al jaren lid van chiro Ingelburcht. Ze is een fanatiek Club Brugge supporter, dus waag het niet om in haar buurt de spot te drijven met hun prestaties. Ze kan maar al te goed haar mannetje staan.

- **Meggy**

Ook Meggy is nieuw in de leidingsploeg en neemt al meteen het initiatief door deel uit te maken van de redactie van je favoriete blad. Ze is een echte praatvaar die niets liever doet dan vergaderingen opluisteren met haar gekwetter.

- **Martijn**

Martijn, beter gekend als Martha of Marc Tack, is reeds het tweede jaar leider. Hij zegt niet zoveel, maar doet des te meer. Wanneer hij dan eens zijn mond opentrekt, is hij niet meer te stoppen. Je ligt dan gegarandeerd plat van het lachen.

- **Wouter**

Claerie of Otto Jr. is ook nog zo'n werkpaard. Deze natuurmens is er altijd voor zijn gasten. Sommige kwade tongen beweren dat hij vogeltjes kweekt in zijn haar. Voor deze leider kan alles nog wel voor iets dienen.

Rakwi's (Rakkers en Kwiks)

- **Sharon**

Sharon is ook al enige jaren leidster. Vertel een flauw grapje in haar aanwezigheid en ze straft het meteen af. De jongens zullen niet met haar voeten moeten spelen of ze zullen meteen weten

waar ze staan. Dit jaar neemt ze ook de kassa onder haar hoede. Iemand om te vriend te houden dus.

- **Pieter**

π , Galle, Mincky,... het is maar een greep uit de vele bijnamen die hij reeds verzameld heeft. Hij is erom berucht dat hij nogal vaak uit de lucht komt vallen. Toch kan hij soms verbazen om zijn alerte en ter zake doende opmerkingen en steken. Vandaag ziet hij alles zitten, maar morgen...

- **Cederic**

Cete is ook een nieuwkomer in de leidingsploeg. Dat kan echter geen probleem zijn want hij is goed opgeleid door zijn laatste leider. Die had dan ook niets beters te doen. Met Cete moet je opletten want hij is altijd te vinden voor een practical joke.

Tito's (Tippers en Toppers)

- **Ilse**

Deze cowgirl from hell is de grootste en ook enige fan van Dzjogge. Ze wou reeds meegaan op kamp om te koken, maar dat ging niet door. Met de samensmelting heeft ze zich dan maar aangemeld als leidster.

- **Jochen**

Dzjogge ziet er enorm gevaarlijk uit met zijn lange haren en indrukwekkend baardje. Hij doet echter geen vlieg kwaad en een kevertje is reeds voldoende om een paniecreactie uit te lokken. Hij speelt in een succesvol metalbandje.

- **Reinald**

Reet'n is niet zijn enige bijnaam. Maar die lijst is te lang om op te noemen. Als hij iets vertelt, moet je maar al te goed tussen de regeltjes kunnen lezen om de relevante dingen tussen de nonsens uit te halen. We vragen ons nog altijd af of hij de gek

speelt of het werkelijk is. Het laatste is het meest waarschijnlijke. Maar zot zijn doet geen zeer.

- **Hans**

Roep Hènz, Spanz, Bère of Muncky en dan weet je over wie we het hier hebben. De broer van Pieter is de felgebekte smoelentrekker van de groep. Als hij begint is ie niet meer te houden. Gelukkig kennen we hem al wat beter zodat we weten wanneer we hem ernstig moeten nemen.

Keti's (Kerels en Tiptiens)

- **Evelyn**

Lafaut is gemakkelijk te herkennen. Neem de langste leidster met stekelhaar en je hebt haar gevonden. Ze is de leidster met het meest ervaring en roert dan ook nogal vaak haar mond. Momenteel is ze druk bezig ons kampprobleem op te lossen.

- **Bjorn**

**Gentstraat 82
8770 Ingelmunster
0486/40 47 28**

Bridge is het hoofd van de leidingsploeg. Bescheidenheid is een woord waarvan hem bij momenten de betekenis totaal ontgaat. Berucht zijn z'n gespeelde woedeuitbarstingen en verwijten. Gelukkig kan hij ook echt zagen en commanderen.

Aspi's

- **Bas**

Bas is samen met Bridge de leider die al het langst meeloopt. Om één of andere reden durven ze hem ook wel al eens Parabas te noemen. Als hij een quiz organiseert mag je soms al blij zijn dat je een antwoord weet.

Volwassen Begeleiding (Volwassen en Begeleiders)

- **Chris Verstraete**
Gentstraat 45
8770 Ingelmunster
051/30 77 00

De Lange zoals hij vroeger om evidente redenen al eens genoemd werd, is jarenlang hoofdleider geweest van chiro Mandelburcht. Hij heeft waarschijnlijk het record op zijn naam staan van het meeste aantal jaren leiding. Nu staat hij ons bij als Volwassen Begeleider.

- **Jan Coucke**
Vierbunderstraat 5
8770 Ingelmunster
051/31 27 85

Ook al zo'n oud-hoofdleider. Hij heeft twee zonen in onze chiro. Jantie kan met zijn moppen een heel gezelschap aan het lachen krijgen. Als we de vele verhalen van de oud-leiding mogen geloven was dat vroeger niet anders.

- **Jan Defreyne**
Kweekstraat 23
8770 Ingelmunster
051/31 48 62

Zjang is de derde oud-hoofdleider bij de VB's. Hij is nog meer dan dat. Samen met zijn vrouwtje Carine gaat hij sedert de prehistorie mee op kamp om te koken. Zjang is een ongelooflijk beest. Hoe moe hij ook is, steeds blijkt hij in staat om nog een berg te verzetten. Hij valt ook vaak te overhalen tot de één of andere stoot tot grote hilariteit van de leidingsploeg.

Yow beste ex-rakkers

(nu zie je gunder allemale rakwi's of titoots njè met de mingeling)

Ongetwijfeld hebben ook jullie een schitterend kamp achter de rug. Misschien zitten sommigen onder jullie verveeld met de gedachte dat dit het laatste kamp van de jongenschiro was, maar niet getreurd, nu we gemengd zijn kan het alleen maar **nog beter** lopen. (en dus 79,3 keer zo tof worden) Je zal wel zien.

Zoals de meeste onder jullie ondertussen al gewoon zijn moet hieronder (op de rest van jullie lievelingsbladzijde uit het P-iekse dus) een beschrijving komen van wat jullie zoal uitgespookt hebben op kamp. Omdat het zodanig tof was en het dus bijgevolg zodanig goed in jullie geheugen staat gegrift, is het volgens mij totaal overbodig om dat nog eens allemaal op te sommen. Als dit jullie ontgoochelt, haak dan nog af, want 'k heb mijn best gedaan om over de allersjiekste activiteiten nog iets te vertellen.

Het WK- voetbal bijvoorbeeld: iedereen zal hem daarbij wel gejeund hebben denk ik(hierachter vind je nog eens de uitslag van dat spel, zoals het de geschiedenisboeken zal ingaan). Wij deden ons best om de groepen zo fair mogelijk te verdelen en Reet'n en Hènz in het bijzonder om de sfeer van het echte WK na te bootsen. Gelukkig hadden de uitgeschakelde ploegen veel leute in het aanmoedigen van de gekwalificeerde ploegen. De wilde supportersliederen hadden bij momenten zelfs iets van een uitverkocht 'Nou Camp'.

Net iets toffer of een ietsie-pietsie minder tof dan het WK-voetbal (aan jullie de keuze) was het blaaspijp-spel. Jullie herinneren zich zeker nog goed hoe we elkaars kamp overvielen en elkaar bekogelden met verfbolletjes. Ik herinner me nog levendig dat er tegen de Dzjoggianen niet zoveel te beginnen viel doordat ze vanboven op nen lastigen berg gevestigd waren (Den Dzjogg'n berg). Clarie regelde dan in 't geniep samenwerkingen tussen twee ploegen. Het gevolg was een stormloop op de Muynckianen (klootzak Clarie). Later volgden ook nog stormlopen op de Retianen en de Dzjoggianen (tot 2 maal toe) maar deze laatsten gaven echter geen krimp. Zou Dzjogg'ns nen heiligen berg daar voor iets tussen zitten?

De première van 'Het paard van Troyes' (ge weet wel, dienen achternoene da je èt meugen showen voor de camera) gaat rond deze tijd door in New-York. We spreken wel nog een keer af als hij hier in België wordt gedraaid. Ge gaat er zeker nog van horen!

Nog de groeten van jullie toenmalige leiding:

Μυψνγκψ, Hènz, *Martha*, Clarie, Reetn en Dzjogge

WK 2002 voor rakkers

Groep A					Groep B				
Op de eerste speeldag brak Lies, na een harde tackle van Gilles, haar sleutelbeen. Op die manier verloor Z.-Korea meteen haar sterspeelster en kon het de halve finales niet bereiken.					In deze poule versloeg Brazilië alles en iedereen. Ronaldinho scoorde 13 maal, Rivaldo knapte het verdedigende werk op en deed dat verre van slecht: slechts 1 tegendoelpunt!				
	Gespeelde wedstrijden	Aantal doelpunten	Aantal doelpunten	Totaal aantal punten		Gespeelde wedstrijden	Aantal doelpunten	Aantal doelpunten	Totaal aantal punten
Duitsland	3	15	4	7	Brazilië	3	14	1	9
Gilles Jens H.					Thomas C. Levi				
Spanje	3	7	8	6	USA	3	7	10	6
Phillipe Tom Jeffry					Yves Jens D.				
Z.-Korea	3	10	11	2	Italië	3	5	10	1
Jeroen Brecht					Daan Jens S.				
Senegal	3	5	14	1	Turkije	3	2	7	1
Thomas H. Mathias V.					Mathias H. Stijn Roel				

SPEELDAG 1

Z-Korea 3-3 Duitsland Spanje 2-1 Senegal	Italië 0-4 Brazilië USA 2-0 Turkije
---	--

SPEELDAG 2

Spanje	5-4	Z-Korea	Italië	4-5	USA
Duitsland	9-1	Senegal	Brazilië	4-1	Turkije

SPEELDAG 3

Senegal 3-3 Z-Korea	Turkije 1-1 Italië
Duitsland 3-0 Spanje	Brazilië 6-0 USA

HALVE FINALES

Duitsland	6-2	USA
Brazilië	6-3	Spanje

KLEINE FINALE

USA	1-2	Spanje
------------	------------	---------------

FINALE

BRAZILIE	4-2	DUITSLAND
-----------------	------------	------------------

De kwiks

Op kamp met de kwiks, dit is tien dagen lang mega-veel leute.
Tien dagen lang met vriendinnekes tezamen om te roddelen over je nieuw vriendje.
Tien dagen lang afzien maar toch iedere avond, zielsgelukkig en doodmoe in bed kruipen.
Tien dagen lang de slechte en goede kantjes van je maatjes ondervinden, maar er mee kunnen leven.
Tien dagen lang vuil en smerig rondlopen, zonder dat ook maar een mama zaagt dat je in bad moet.

Yow beste toppers en ex-toppers

Eigenlijk zijn jullie allemaal ex-toppers, een deel omdat ze zijn overgegaan naar een hogere afdeling en het andere deel is nu tito. Ik ga hier ne keer een verslagsken schrijven over het kamp geweest. Ewel, ik moet zeggen dat ik er niet zoveel meer van weet. Ik onthoud sowieso niet langer dan 5 minuten, laat staan dat ik het kamp nog kristalhelder herinner. Er zijn flarden, en die flarden zullen weer gehelen worden tijdens het schrijven (dat hoop ik toch). Wat nog het beste in m'n geheugen ligt is 'meer dan 1 dagske'. We zouden gaan zwemmen in een sjiem zwembad, wij dus naar dat dorp fietsen om daar dan de camping te zoeken die in de buurt lag. Daar aangekomen bleek dat er geen camping in de buurt lag. We zaten dus diep in de shit. Maar geen paniek, in het dorp ernaast lag er wel een camping, wij maar fietsen en fietsen en fietsen. Ook dit bleek onjuiste informatie want na massa's kilometers waren we nog niet waar we moesten zijn en eigenlijk ook al te ver om nog terug te keren. In the middle of nowhere stonden we allemaal doelloos, moe, dorstig, met stijve katten te zagen. We beslisten om ergens anders naar toe te gaan. Naar dat zwembad dat allang gesloten is omdat het reeds twee jaar een asielcentrum is, niet te doen dus. Dan beslisten we naar een meer te gaan met camping, daar aangekomen leek alles goed. We konden rusten en onze tenten rezen als paddestoelen uit de grond. De tenten stonden niet helemaal in den haak, maar dat moet zo eigenlijk wel een beetje. Nu goed, de tenten stonden er. Nu nog wat eten en drank kopen in dat winkeltje dat tot 18.30 open was. Het was 16.00 of 17.00, ik weet het niet meer en het winkeltje was niet open. Ik ging aan de receptie vragen hoe dat kwam. Dat jobstudentje wist van niets. Blijkbaar was de camping niet verantwoordelijk voor dat winkeltje. Even nam ik daar vrede mee, maar niet lang. Ik heb daar toen van mijn kloten gemaakt dat dit op niets trok en dat mij dat niet interesseerde of ze verantwoordelijk waren of niet. Ik had honger en dorst en ik moest dus eten en drinken hebben. In hun folder stond dat er een winkeltje aanwezig was, dus moest het ook open zijn. Die jobstudente maar telefoneren naar jan en alleman om zo de baas te kunnen contacteren, uiteindelijk hebben ze een tiental telefoons gedaan en heel veel moeite. Maar het probleem bleek nog niet direct opgelost. Gelukkig kwam op dat moment superjos toe. We waren daar afgesproken. Die heeft ons daar dan naar de plaatselijke supermarkt

gereden waar we veel goedkoper ons voedsel konden hamsteren. Uiteindelijk hadden we gegeten en gesketen en zijn we nog lang op gebleven met een paar plaatselijke begijntjes. Heel den avond spel en miserie vaneigens onder het motto 'cherchez la femme'. De enen was boos omdat die tegen de ander zijn begijntje had gezegd dat het een dwaze was en de andere had dan gezegd dat ze een dikke kop had, ... Iedereen kwam trots op voor zijn eigen begijntje, maar men had niet in de gaten dat ze heel den boel aan het verkakken waren. Nu ja, tot daar dan maar. Den dag erachter ronddobberen op het sop, echt iets voor Robbe en Bridge, op oes luchtmatrasse van zupiler dobberen en bakken in het beetje zon dat aanwezig was. Geestig vaneigens, en oes toppers maar spelen op het strand met de begijntjes en vragen stellen 'wie is ter den tofsten', ... Blijkbaar waren er een paar van die begijntjes van Diksmuide, met mijne stomme kop heb ik gezegd dat ik tekenlessen zou geven in het VTI van Diksmuide. Ze kennen vaneigens veel gasten in Diksmuide en vonden er niets beters op dan een foto van mij te nemen. De foto gaat als volgt: ik in mijn zwemshort, dus met bloot bovenlijf en op stap met mijn matrasse van zupiler, die matrasse houd ik in mijn handen, dus ter hoogte van mijn zwemshort, zodanig dat die zwemshort niet meer zichtbaar is en het is alsof ik volledig naakt ben. Ze zouden hem verspreiden in het VTI. Ik heb het hen afgeraden en ze begrepen mijn situatie. Jammer genoeg is dit niet zo gegaan en is de foto in een bepaalde klas rondgegaan. Ik heb hen verboden verder die foto nog mee te brengen in school. Sedertdien moet ik niets meer weten van Diksmuidse begijntjes. Het enige waarvoor dat ze goed zijn is voor boterkoeken te bakken, vuile seuten dat het ook zijn.

Bij het vetrekken zouden we nog vlug een frietje stekken, Bearelle is erin geslaagd om voor meer dan 500 fr. frieten en toebehoren te kopen en hij had dan nog niet overdreven veel. Volgens Robbe en ik is dat een vermelding waard in het Guinness Book Of Records.

De flarden beginnen weer aan elkaar te komen, dat is gevaarlijk, ik ben in staat om 20 bladzijden te schrijven, maar dat ga ik niet doen. Ik heb nog niet lang een nieuw toetsenbord en ik zou het niet graag overbelasten in het begin. Dat is hetzelfde gelijk een auto hé, ge moet dat eerst in beetje inrijden gelijk of dat ze zeggen.

Wist je dat het Robbe, Alias, Dit'n en andere zijn laatste kamp en chirowerkjaar was. Hij is jaren lid geweest en jaren heel actief geweest in de leidingsploeg. Ik vond het een geslaagd kamp met Robbe dit jaar. Alles is goed verlopen en het was echt tof. Bij deze zou ik hem dan ook willen bedanken voor zijn inzet voor de chiro. Leiding geven is lastig en hij heeft dat goed gedaan. Merci Dit'n voor alles.

**Nog veel leute in de chiro iedereen, tot chirozondag en ...
... als je Diksmuidse begijntjes tegenkomt, loop dan voor uw leven.
Ze deugen voor niks.**

**Uw leiders en idolen,
Robbe en Bridge.**

***Om over na te denken (raadseltje dus):
Er lopen twee Dalmatiërs over straat. Ze komen een poedel tegen in tegengestelde richting die goedendag zegt. Juist op het moment dat die poedel goedendag zegt, vliegt een vliegtuig recht boven hen en op 400 meter.
Hoe komt het nu dat dit vliegtuig op dat moment boven hen vliegt als je weet dat de twee Dalmatiërs hetzelfde baasje hebben?
Bel het juiste antwoord door naar Robbe en win iets.***

Kerels in Zelem

Ik schrijf echt niet graag van die verslagjes over het kamp. Niet dat ik slechte herinneringen heb, maar dan komt altijd het verlangen terug naar boven om meteen weer op kamp te vertrekken. Het besef dat we hierop nog een aantal maanden moeten wachten is dan pijnlijk. Nou ja, als we continu op kamp zouden zijn zou het ook niets bijzonder meer zijn.

Ik denk dat we weeral kunnen spreken van een geslaagd kamp. Schoon weer, goed eten, een toffe bende en vooral een hele goede leidingsploeg die weeral spetterende activiteiten in elkaar gestoken had. Overdrijven, daar zijn we nog nooit schuw voor geweest.

Eén van de eerste dingen die in me opkomt zijn die fantastische raketten die we in elkaar geknutseld hadden. Met wat papier en balsahout maakten we echte hoogvliegers waar zelfs Herr Von Braun op jaloers zou zijn geweest. Een V2 had er geen lap aan. De andere afdelingen hadden al vlug door dat dit iets spectaculair zou worden. Ze wilden dan ook perse bij de lanceringen aanwezig zijn. Voor de kerels niet gelaten. Ze maakten er maar meteen een hele show van. 's Avonds werd het lanceerplatform naar buiten gerold en de eerste raket klaargemaakt voor de lancering. Toen ging het fout. Maarten draaide het sleuteltje van de lanceerinstallatie om en drukte op de knop. De ledjes brandden, maar niet de motor. Na meerdere mislukte pogingen werd het publiek ongeduldig en fluitconcerten werden Maarten zijn deel. Dat werd Bart wat te gortig. Hij stormde naar binnen en haalde uit zoveel mogelijk zaklantaarns de batterijen. Kwestie van wat extra vermogen te hebben voor de lanceerinstallatie. Een nieuwe poging werd gewaagd en... het lukte weer niet. De meesten draaiden zich om en wandelden reeds ontgoocheld weg toen de eerste raket met een schril gefluit de hoogte inschoot en een rode streep dronk door de donkere hemel. Plots was iedereen vol belangstelling en keek bewonderend naar hoe het tuig een klein puntje werd. Meerdere ongelovige Thomassen moesten hun ongelijk toegeven toen ze zagen wat voor een hoogte die kleine raketjes haalden. Na nog een lancering werden ze opgeschort tot de volgende middag. Bij de vier resterende raketten werd het pas echt duidelijk welke hoogte ze bereikten. De Hercules van de Belgische luchtmacht die nu en dan

ons spektakel kwam storen, mocht uit zijn doppen kijken of hij werd nog neergehaald. Het recuperen van de raketten was een heel ander verhaal. De parachutes gingen niet open, of ze verbrandden meteen of de raket dreef zo danig ver weg bij het terug naar de aarde dalen, dat ze terug vinden een hele klus werd. Van sommige werd niets of hoogstens een vleugeltje teruggevonden.

Het touwenparcours in Genk was ook wel een bijblijvende gebeurtenis. Het was zeker de lange verplaatsing waard. Je krijgt niet altijd de kans om met professionele begeleiding je eigen angst te overwinnen op een achttal meter hoogte. Vooral de eerste drie opdrachten waren nogal beangstigend. Moeilijk waren ze nochtans niet, maar als je daar alleen boven staat op een evenwichtsbalk, dan heb je alle tijd om eens na te denken over waarmee je bezig bent en waarom. Het is kwestie om die knop in je hoofd om te kunnen draaien zodat je je hoogtevrees vergeet en je na enkele schuifelende pasjes, je plotseling vrij vlot van de ene kant van de balk naar de andere kant stapt. Bij de groepsopdrachten was er geen sprake van angst. Waar je slechts enkele minuten nog twijfelde of je wel over een kabel zou lopen, sprong je nu soms gewoon naar een hoger gelegen balk! Je was dan ook met twee of drie zodanig druk in de weer dat je gewoon vergat dat je niet op de grond stond. Maar lastig was het wel. Je was blij dat je weer even op de grond stond zodat je de vermoeide spieren weer even kon ontspannen. Het was eigenlijk met wat spijt dat we na twee uur afscheid namen van Genk.

Dankzij oud-leider Jossen kregen we ook de kans om de kazerne van Zutendaal te bezoeken. Via een zij-ingangetje werden we binnengebracht en over de vliegpiste naar de verschillende delen van de kazerne gereden. Het hele terrein stond vol met afgedankte vrachtwagens, kannonnen en tanks. Natuurlijk stopte Jossen op tijd en stond zodat we even de kans kregen om één of ander speciaal voertuig te bekijken of een tank te beklimmen. Wie waren telkens de laatste die na veel zagen weer wilden instappen? Juist, de leiding. Ook een klein ritje met een pantservoertuig kon er af. Zalig genoten natuurlijk. In de hangars werden we met veel enthousiasme ontvangen door de militairen. We staken er echt niet af, want uiteindelijk zijn dat ook nog wel kinderen, weliswaar grote. Het bezoek was echt wel volledig. Zelfs de anders altijd ontoegankelijke munitiebunkers werden voor ons ontsloten. Het doet toch wat

vreemd om plots tussen een drieduizendtal tankgranaten te staan. Als afscheid kregen we nog een .50 kogel als aandenken.

Op kamp willen we ook altijd wel eens bewijzen dat we geen watjes zijn. Zo zien we er misschien wel uit, maar dat is zeker niet het geval. Een onverwachte nachtwandeling schrikt de mannen totaal niet af. Integendeel, ze springen meteen uit hun bedje om hun schoentjes te kunnen aantrekken. Behalve Jeronimo natuurlijk. Die probeerde lange tijd de werkelijkheid te negeren in de hoop dat die vanzelf zou weggaan. Goed geprobeerd. Wat we uit de nacht geleerd hebben is dat onze kerels nog steeds geen routebeschrijving kunnen lezen. Al zet je er nog expliciet bij dat je nooit 180° moet draaien, dan nog slagen ze erin om op hun stappen terug te keren. Hierdoor liepen ze een mooie route bij nacht door het riet mis. Een beetje jammer. Het siert hun wel dat ze zonder hulp in een korte tijd toch teruggekeerd zijn naar het kamphuis.

Ik zou nog een tijdje kunnen doorgaan over dit fysiek lastig kamp. Laat me dit tekstje besluiten met een dank je wel voor jullie inzet en geestig gezelschap. Ook jij bedankt Mat'n, voor het leuke jaar samen en de hulp bij de kampvoorbereiding. Spijtig dat je er niet meer zal bijzijn.

Bas en Mat'n

Willem Vermandere - Voila c'est ça

1

't Is een koele zei Roele.
't Is een tange zei Delange.
Een domme zei Tomme.
't Is min lief zei Yves.
Labiël zei Michiel.
't Is min mokke zei Dzjogge.
't Is mijn moeke zei Coucke.
z'Is nie weerd zei Grijspeert.
't Is een snelle zei Celle.
't Is min mène zei Defreyne.
Z'is te lang zei Zjang.
Ze mag der zin zei Carine.
't Is een bitch zei Bridge.
Skjève tetten zei Smet'n.
Z'è nen board zei Anckaert.
't Is een (euh euh) zei Mattan.

2

't Zin frit'n zei Dit'n.
Patat'n zei Mat'n.
't Is te vele zei Roseele.
't Is goed zei Cloet.
Niet te fret'n zei Smet'n.
Niet t'eten zei Dreet'n.
Andjoentjes zei'n de Soentjes.
Frikandelle zei Bearelle.

't Is ne goen zei Jeroen.
Krabbe zie Sabbe.
Slappe kak zei Hoflack.
Lijk stront zei Heggermont.
Een dwo muske zei Vanbuske.
't Is slecht zei Robrecht.
Veel t'art zei Bart.
Lik zjèke (euh euh) zei
Haverbeke.

3

'k é de griep zei Filiep.
Een blène zei Defreyne.
Een gabbe zei Sabbe.
't Is immens zei Jens.
Met een teke zei Haverbeke.
Met een miere zei Pierre.
Minne pink zei Neyrink.
Min rugge zei Verbrugghe.
't Is min ore zei Derhore.
't Is min oge zei d'Hooge.
Minne pens zei Jens.
't Kan zijn zei Martijn.
't Is donker zei Dejoncker.
't Is ut Couckut.
Fini zei Hipi.
Gedaon (euh euh) zei Daon!!!

Agenda

Op de volgende zondagnamiddagen van 14.00 tot 17.00 uur zijn er activiteiten gepland. Gelieve dit blad dan ook bij te houden en eventueel aan de koelkast te hangen.

13 oktober

27 oktober

10 november

24 november

8 december

Sinterklaasfeestje

22 december

De data voor de kerstfeestjes van iedere afdeling worden later doorgegeven. Voor eventuele wijzigingen en speciale activiteiten met een afdeling ontvang je nog wel een briefje. De agenda kan ook geraadpleegd worden op het net:

<http://www.mandelburcht.shorturl.com>

De periode van het kamp is momenteel nog onzeker. We zullen proberen om het bij voorkeur te laten doorgaan in de periode van 11 juli 2003 tot 21 juli 2003 of 21 juli 2003 tot 31 juli 2003. Dit is misschien niet mogelijk doordat, als we verplicht zijn om een andere en grotere verblijfplaats te zoeken, het kamp wel eens in de maand augustus zou kunnen vallen. We houden jullie op de hoogte.

Gelieve er ook rekening mee te houden dat slecht weer ons niet tegenhoudt om buiten te spelen. Dus op zo'n dagen kan je best een regenjas en een muts aandoen. We zijn een actieve jeugdbeweging! Daarom is het géén goed idee om je beste en nieuwste kleren aan te doen om naar de chiro te komen. Oudere kleren en schoenen voldoen nog het best. Dit om klachten over vuile en beschadigde kledij te vermijden!

Weetjes

Wist je dat de Ketis de tofste leidsters hebben van alle afdelingen?

Wist je dat π er zeker van is dat Spanz nooit zonder hulp door zijn tweede kandidatuur zal geraken? Daarom heeft hij besloten om Spanz gedurende 100% van zijn tijd te begeleiden tijdens dit moeilijke jaar. Over broederliefde gesproken.

Wist je dat een aantal leidsters aan een ernstige handicap lijden? Ze zijn vergroeid met een badhanddoek.

Wist je dat als je wil vermijden dat je lavabo overloopt, je dan het stopsel uit het stopselcontact moet trekken?

Wist je dat Reet'n dol is op de jongere zus van Meggy?

Wist je dat Waldo Strinks actief is in de Immobiliensector? Hij heeft zowel een kot in Gent als Brugge en probeert nu om zijn Gentse lokatie onder te verhuren.

Wist je dat we een nieuwe freestyler hebben in de chiro. Waar de vorige nog een rits attributen nodig had zoals een staalkabel en een katrol om spectaculaire stuntjes uit te halen, heeft π enkel een waterglad trottoir nodig.

Wist je dat een belaste balk enorm warm wordt?

Wist je dat Sharon graag met een BMW zou rijden?

Wist je dat de volgende vier maanden de vrouwelijke bevolking van Ingelmunster opnieuw onveilig is?

Wist je dat Zjang zijn zalm dit jaar wel volledig zal opgegeten worden? En dat we geen cadeau zullen meebrengen om hem te bedanken!